

**Els miquelets de la Conca
de Barberà a la Guerra Gran
segons registres militars
i parroquials (1793-1795)**

Valentí Gual i Vilà
Roser Puig i Tàrrach

• Els miquelets de la Conca • de Barberà a la Guerra Gran • segons registres militars • i parroquials (1793-1795)

• Valentí Gual i Vilà
• gual@ub.edu

• Roser Puig i Tàrrach
• rpuig@tinet.cat

Resum: Estudi dels miquelets de la Conca de Barberà allistats en els terços de voluntaris de Montblanc, Tarragona, Lleida i Barcelona per combatre en l'etapa final de la Guerra Gran (1795). Les dades dels fulls de filiació militar són contrastades amb les provinents dels llibres parroquials.

Paraules clau: lleves militars, reclutament militar, història militar, demografia històrica, Guerra Gran, Conca de Barberà, França, segle XVIII.

Introducció

La Guerra Gran és el conflicte armat que va enfrontar de març de 1793 a juliol de 1795 la monarquia del borbó hispànic Carles IV amb la Convenció republicana francesa. Va tenir una especial incidència a la zona dels Pirineus. Hi van menar les tensions polítiques del procés revolucionari francès (contrarevolució, abolició de la monarquia, exportació de la revolució fora de França); la coalició de les monarquies europees contra la Convenció (amb una guerra que havia arrencat l'abril de 1792); i els lligams amb França dels Borbons hispànics des de seixanta anys enrere. A Catalunya, cal sumar-hi factors de crisi social, amb una notable presència de jornalers i comerciants francesos, a més dels que es refugiaven de la Revolució. Es va produir una barreja de "patriotisme" i de francofòbia.

La corona de Carles IV va preveure un reclutament militar de caràcter voluntari que inicialment va tenir un cert ressò i al qual es van sumar iniciatives institucionals, com la de l'Ajuntament de Barcelona. Godoy va voler obrir tres fronts als Pirineus: Guipúscoa-Navarra, Aragó i Catalunya. Tot i que havia previst 30.000 efectius per al darrer front, l'abril del 1793 el general Antonio Ricardos, capità general de Catalunya des de dos mesos abans, va començar l'ofensiva amb només 3.500 homes. Els comtats van ser ocupats ràpidament, tant gràcies al factor sorpresa com al sentiment antifrancès. Fins al febrer de 1794, el curs de les operacions militars foren favorables a Ricardos, però des de llavors fins a febrer del 1795 els francesos hi donaren el tomb. Així, els homes de Ricardos no només ven perdre el control efímer dels comtats, sinó que els francesos van controlar l'Empordà i

amenaçaren d'envair tot el Principat. Ricardos va morir inesperadament el març del 1794 i al Rosselló hi féu cap Dugommier. L'acció militar més destacada de l'etapa fou la batalla del Voló, a finals d'abril de 1794, que va facilitar l'entrada francesa en terres empordaneses. L'exèrcit espanyol hi patí unes 2.000 baixes, entre morts i presoners, i hi va perdre un enorme contingent d'armes i de pertrets. El prestigi del capità general, comte de La Unión, també en va resultar malparat.

Els revessos militars espanyols de la segona campanya propiciaren que la diplomàcia de Carles IV temptejés una solució negociada, a la vegada que els problemes de l'exèrcit a Catalunya, de naturalesa material i disciplinar, forçaren el capità general, comte de La Unión, a suplir la manca de voluntaris amb el restabliment del sometent abolit per Felip V. Mentre, els francesos formulaven certs plantejaments de reconeixement polític de Catalunya, més fruit del recurs al tòpic i dissimulant les ànsies annexionistes que París mai va veure prou factibles.

La duresa de la guerra i el desgavell militar espanyol, sobretot després de la batalla de Mont-roig d'Empordà (17 a 20 de novembre de 1794, amb les morts del general Dugommier per una granada i en combat del comte de La Unión) i del lliurament del castell de Figueres sense disparar un tret, combinats amb la inhibició del govern respecte el que passava a Catalunya, provocaren la resposta dels municipis. A finals de 1794, l'Ajuntament de Manresa prengué la iniciativa de reunir una Junta de Comissionats dels Corregiments de Catalunya. El capità general José de Urrutia, al càrrec des del novembre del 1794 arran de la mort del comte de La Unión, volia militaritzar la societat catalana. La Junta va poder ser controlada per Urrutia, que va impedir que esdevingués Junta de Govern del Principat i s'originés, així, una estructura administrativa autònoma. El capità general també va instar una mobilització general a través de la creació dels terços de miquelets, el gener de 1795. El nom de miquelet evoca un membre de milícies irregulars o auxiliars, aixecades i mantingudes per una autoritat local o militar. El maig del mateix any 1795, les tropes del general Urrutia havien recuperat la iniciativa, marcadament en els fets d'armes esdevinguts a la conca del baix Fluvià a mitjan juny de 1795, ja amb el concurs dels miquelets, però les negociacions de pau culminaren.

Pel tractat de Basilea, la frontera catalana quedà com abans de la guerra, atenent els interessos de la política econòmica i internacional, no pas els fets d'armes.¹ França va aconseguir d'una tacada un aliat contra Anglaterra, un tracte preferencial en el comerç americà i l'illa de Santo Domingo. Les raons d'Estat es movien pel seu cantó, alienes als interessos dels pobles. Aquest article pretén completar el que l'any 2002 Josep Fàbregas Roig publicà en aquesta mateixa revista.²

¹ La bibliografia sobre aquesta guerra és abundant. Hem consultat els llibres de M. Brunet, *El Rosselló de cara a la Revolució francesa* (Perpinyà, 1989), A. Ossorio y Gallardo, *Historia del pensamiento político catalán durante la guerra de España con la República francesa, 1793-1795* (Barcelona, 1977), Lluís Roura Aulinas, *Guerra Gran a la ratlla de França* (Barcelona, 1993), Emili Vigo, *La política catalana del Gran Comitè de Salut Pública* (Barcelona, 1956) i Josep Fàbregas Roig, *Catalunya i la Guerra Gran. L'aportació dels corregiments meridionals* (Tarragona, 2000).

² "El partit de Montblanc i els miquelets de la Guerra Gran", *Aplec de Treballs* (Montblanc) 20, p. 51-94. L'any 1996, Valentí Gual presentà en diverses revistes locals de

En total, la Conca de Barberà aportà 198 voluntaris nascuts a la comarca, un 89% dels quals s'allistaren als terços de Tarragona-Montblanc, i sols un 11% es presentà pels terços de Lleida i Barcelona; i cap pels de Girona.³ Els motius per entrar en aquestes milícies eren, per una banda, l'entusiasme popular en la defensa de la monarquia i de la religió contra la França revolucionària i, per altra, els avantatges fiscals per a les famílies dels reclutats (exempció de cadastre) o el cobrament d'un salari per anar en nom d'una vila. Tot i les disposicions legals sobre el servei militar a través del sorteig de quintes, aquest mètode no era ben vist per la població i el conflicte posterior de 1808-1814 ho corrobora.⁴

El mètode de treball ha estat buidar els fulls de filiació de voluntaris, la majoria del 1795, i completar les dades personals amb les obtingudes dels llibres sacramentals que anys enrere havíem utilitzat per a la reconstrucció de famílies amb vista a l'elaboració de la tesi doctoral.⁵ Així coneixíem l'edat real dels miquelets, l'ofici dels seus pares, el lloc que ocupaven entre germans, si tornaren a la seva vila nadiua (on es casarien o moriren), etc. Malauradament la fragmentació de les sèries documentals d'algunes parròquies fa inviable un seguiment exhaustiu i sols hem pogut treballar bé 13 parròquies: Barberà i Ollers, l'Espluga de Francolí, Pira, Rocafort, Rojals, Solivella, Vallclara, Vilanova de Prades, Vilaverd, Vimbodí, a la Conca estricta; i Conesa i Savallà, a la Baixa Segarra. Aquestes localitats engloben un centenar de miquelets que representen un 50,5% del total de voluntaris nats a la Conca, xifra prou representativa. Els homes forasters que s'enrolen en municipis conques són pocs, 19 en total, ara bé no tots els miquelets nascuts a la Conca s'allisten en pobles de la mateixa comarca.

Respecte a la geografia, l'aportació de la Conca estricta al contingent militar és absoluta, un 92,4% davant un 7,6% de la Baixa Segarra, proporcional al seu pes demogràfic. Gràcies al cens publicat per Roser Puig,⁶ disposem de les xifres absolutes dels homes en edat militar, sigui quin sigui el seu estat civil; aquesta variable l'hem incorporat a l'anàlisi.

---

la Conca de Barberà els llistats de voluntaris als terços de Tarragona de Pira, Sarral i Vilaverd, "Pirencs a la Guerra Gran (1793-1795)", *L'Anquera* (Pira) 19, p. 42-44; "Sarralencs a la Guerra Gran (1793-1795)", *El Baluard* (Sarral), 81, p. 40-41; i "Vilavertrancs a la Guerra Gran (1793-1795)", *Vilaverd Parla* (Vilaverd), 29, p. 18.

³ La font documental utilitzada ha estat els registres de filiacions de miquelets voluntaris, els quals es conserven per duplicat en dos arxius, el més complet a Barcelona, a l'Arxiu Municipal, i un altre de menor quantitat a Tarragona (AHT). Les filiacions dels terços de Tarragona de l'AHT no arriben a la meitat de les de Barcelona, però en les darreres en manquen uns quants, per la qual cosa ha estat indispensable el buidatge d'ambdós arxius, a més la individualització dels homes ens ha permès evitar repeticions.

⁴ Maria Vicenta Candela Marco, *De labradors a soldats. Un estudio social de las quintas del siglo XVIII en Castellón de la Plana*. València, 2006.

⁵ Valentí Gual Vilà, *La família moderna a la Conca de Barberà*, Diputació de Tarragona, 1993.

⁶ "La lleva de miquelets del partit de corregiment de Montblanc (1795) i el cens de Floridablanca (1787). Confrontació de dades", *Aplec de Treballs* (Montblanc) 25 (2007), p. 89-98.

Miquelets allistats voluntaris nascuts a la Conca de Barberà (1795)

CONCA ESTRICTA: 183

- Barberà de la Conca: 6 (4,6%)
- Blancafort: 12 (5,1%)
- L'Espluga de Francolí: 23 (4,9%)
- Lilla: 2 (3,7%)
- La Guàrdia dels Prats: 5 (6,2%)
- Montblanc: 39 (5,4%)
- Ollers: 3 (15,7%)
- Pira: 8 (8,6%)
- Prenafeta: 1 [2,6%]
- Rocafort de Queralt: 2 (2,3%)
- Rojals: 15 (15,6%)
- Sarral: 27 (4,4%)
- Solivella: 11 (6,3%)
- Vallclara: 1 [2,4%]
- Vilanova de Prades: 1 (1,5%)
- Vilaverd: 15 (10,5%)
- Vimbodí: 12 [3,9%]

BAIXA SEGARRA: 15

- Conesa: 2 (3,6%)
- Savallà del Comtat: 1 (5,8%)
- Santa Coloma de Queralt: 4 [0,5%]
- Les Piles: 2 (6%)
- Vallespinosa: 1 (4%)
- Vallfogona de Riucorb: 5 (18,5%)

TOTAL: 198

Observació a la taula: La xifra entre parèntesis correspon al percentatge dels voluntaris sobre els homes de la població entre 16-50 anys, segons dades aportades per Roser Puig. Les dades entre claudàtors s'han obtingut a través del cens de Floridablanca (1787) publicat per Josep Iglésies.

La proporció més elevada entre voluntaris i homes entre 16 i 50 anys la trobem en quatre llocs: Vallfogona, Ollers, Vilaverd i Rojals. En alguns no hi ha dubte de l'ocultació de la població masculina, tal com demostrarem en un treball anterior,⁷

⁷ “Mobilitat demogràfica de la Conca de Barberà i Baixa Segarra via Reus (segle XVI-XVII)”, *Recull* (Santa Coloma de Queralt), 10 (2007), p. 137. Del sector terciari sols hi ha dos botiguers, un hostaler i un apotecari.

mentre que per altres ens inclinem més a pensar que la duresa i la pobresa de la vida empenyeren 15 adults de Rojals i altres 15 de Vilaverd a allistar-se per anar a la guerra. Els percentatges de voluntaris en la resta de municipis oscil·laven entre el 0,5 i el 6%. Sobta el baix nombre que assoleix Santa Coloma de Queralt.

Sobre l'origen social dels voluntaris conquencs podem afirmar que tres quartes parts són de pares que treballen el sector primari, especialment pagesia i ramaderia (quatre pastors). Un 20% dels progenitors s'ocupen en el sector secundari, on destaquen els artesans (boteria, calçat, metall) i els de la construcció (mestres de cases). El tercer sector (serveis) sols representa un 6% dels oficis paterns (metge, negociant, notari) entre els quals hi haurà els fills que obtindran graduació militar.

Sobre la posició que ocupen els soldats dins dels germans de la família a partir d'una mostra de prop de setanta casos, un 12% són primogènits, un 28% fills segons, un 34% benjamins o penúltims i un 26% se situen entremig, o sigui que els trobem força repartits.

Miquelets voluntaris forasters que s'allisten a la Conca de Barberà (1795)

- Barberà de la Conca: 2
- L'Espluga de Francolí: 3
- Lilla: 1
- Montblanc: 7
- Terme de Poblet: 1
- Sarral: 4
- Solivella: 1

TOTAL: 19

Referent als miquelets forans, prop del 75% s'allisten en les viles d'un major pes demogràfic (Montblanc, l'Espluga i Sarral) però no hi resideixen. El domicili declarat pels voluntaris quan aquest no coincideix amb el de naixement no és real, ja que cap no hi viu (ni s'hi casa ni hi mor).

Els homes conquencs que s'apunten en els terços de Lleida són sovint de nuclis propers a les comarques de Ponent, com per exemple l'Espluga, Vallfogona i Vimbodí.

Gràcies a les fitxes de reconstrucció de famílies obtingudes dels registres parroquials, sabem que prop de la meitat dels miquelets conquencs tornen i formen família en seu lloc d'origen o romanen fadrins (recordem que la pau va arribar aviat); ara bé, la resta emigren. El fet d'allistar-se a les milícies ja pressuposa una voluntat o predisposició del jove o de l'adult de marxar a la recerca d'unes millors condicions de vida que no albira en el seu poble o vila. Els documents consultats no ens informen dels nivells de riquesa, tot i que alguns dels miquelets serien fills de jornalers amb poques possibilitats de futur. Vilaverd, per exemple, té un terme municipal petit on una part de la població activa alterna el treball de

la terra amb l'ofici de traginer, tot aprofitant la indústria paperera de la Riba o els pous de gel de Montblanc i del mateix Vilaverd. Rojals és un altra mostra de l'èxode: l'augment demogràfic del segle XVIII no pogué mantenir-se dels recursos naturals disponibles (bosc, ramaderia i agricultura) i es produí un desequilibri entre població i recursos que obligà a cercar nous llocs on viure. No obstant això, hi ha dificultats d'identificació en alguns pobles amb una alta repetició de cognoms (val a dir que la font militar no aporta el cognom matern). També hem de remarcar que resten fora d'observació els conques que anys abans del 1795 ja havien emigrat a les ciutats i es consideraven com a habitants de ple dret. Així, de Reus hem documentat 15 miquelets nascuts a la Conca, la majoria artesans (de Montblanc n'hi ha 7 i de Montbrió de la Marca 2).⁸

Apèndix

Naturalesa dels conques que es presenten voluntaris per a miquelets a Catalunya (1795)

CONCA ESTRICTA

Barberà de la Conca

– Joan Cabestany Fabregat, de 18 anys, fill de Joan i Rosa, pagesos de Barberà. El miquelet és el darrer de nou germans (quatre homes i cinc dones). Morí fadrí a Barberà el 2 de novembre de 1796, als 19 anys.

– Jacint Orgue (Orga) Batet, de 17 anys, fill de Manuel i Maria, pagesos residents a Barberà. El pare era nat a Santa Perpètua de Gaià (igual que el seu avi Jacint) i la mare a Cabra del Camp. Foren cinc germans, el Jacint ocupava el segon lloc, però a la pràctica el primer, ja que el primogènit morí albat. El dia 5 de setembre de 1796 es casà amb Rosa Mateu Cardona.

– Manuel Miró Augé, de 18 anys (batejat el 19 de gener 1777), fill de Josep àlies Barba-fina i de Francesca, pagesos. El pare era de Barberà i la mare del Pla de Santa Maria. En Manel era el menor d'un nucli de set germans, tots vius. Ni es casa ni mor a Barberà abans del 1815, per la qual cosa en perdem la pista fins aquella data.

– Josep Poblet Vilella, de 18 anys (nat el març de 1776), fill de Josep i Antònia (la darre-rra era de Lilla). La família vivia en un mas prop de Sant Pere d'Ambigats. El total de germans fou de set i el miquelet ocupava el segon lloc masculí. Es va casar dues vegades. El document militar fa constar que viu a Miramar (textualment, Vilamar).

– Joan Queralt Foguet, de 33 anys (nat el març de 1763), fill de Damià, pagès de Cabra del Camp, i Agnès, de Barberà. Amb ell eren quatre germans (tres homes i una dona), ocupava el segon lloc. S'ignora la seva destinació.

– Ramon Salat Pomés, de 17 anys (nat el gener de 1779), fill d'Antoni, mestre de cases de Talavera (nucli de Suró, Anoia), i de Francesca (Maria en el full de reclutament). El 1795, en allistar-se, declara que habita a Valls. El Ramon era el segon fill (el primer noi) i es casa el 1801 a Barberà amb Rosa Abellà Miró, del mateix poble (fins el 1815 tenen set fills).

⁸ “La revisió del cens de Floridablanca (1787) a través del compliment pasqual de Vallfogona de Riucorb. Un exemple d'ocultació”, *Recull* (Santa Coloma de Queralt) 6 (1999), p. 49-64.

Blancafort

- Magí Anglès, de 21 anys, fill de Magí i Maria.
- Miquel Anglès, de 21 anys, fill de Bartomeu i Manela.
- Miquel Civit, de 20 anys, fill de Joan i Maria.
- Josep Fonoll, de 16 anys, fill de Pere i Francesca.
- Joan Miret, de 19 anys, fill de Joan i Isabel.
- Josep Miró Llaurador, de 17 anys, fill d'Antoni i Francesca.
- Francesc Moix, de 18 anys, fill de Pere i Antònia.
- Jaume Oliveres, de 20 anys, fill de Ramon i Maria.
- Antoni Prats, de 26 anys, fill de Josep i Maria.
- Ramon Rosic, de 27 anys, fill de Jaume i Teresa.
- Josep Sala Civit, de 31 anys, fill de Josep i Antònia.
- Carles Ventura, de 21 anys, fill de Jaume i Paula.

Nota: D'aquesta parròquia no se n'ha realitzat la reconstrucció de famílies a causa dels talls que pateix el registre sacramental de l'època moderna.

L'Espluga de Francolí

– Pau Altarriba Grases, de 28 anys [25] (nat l'agost del 1770), fill de Pau i Rosa, pagesos. En la filiació de miquelet consta com a resident a Falset (Priorat). Era el darrer de sis germans (quatre nois i dues noies). Es va casar a Vimbodí amb Antònia Voltor Miró.

– Pau Anglès Miquel, de 24 anys [26] (nat l'estiu del 1769), fill de Pau i Maria, pagesos de la vila. En Pau era el primogènit de quatre germans (amb una sola noia). Es casà a l'Espluga amb Magdalena Tous Capdevila.

– Pau Anguera Civit, de 20 anys [22] (nat el març de 1773), fill de Francesc d'Assís i Francesca, tots espluguins. El miquelet era el darrer fill home de cinc (tres noies i dos nois) i es va casar tres vegades a l'Espluga.

– Josep Arbós Soler, de 31 anys [26] (nat el desembre de 1769), fill de Francesc i Antònia, pagesos. El pare era natural de Tarrès i la mare de l'Espluga. En total eren nou germans (sis noies i tres nois) i era el primer fill mascle. Es va casar a l'Espluga amb Magdalena Vilà Vernet.

– Ramon Arbós Soler, de 17 anys, fill de Francesc i Antònia, germà de l'anterior, habitava al terme de Poblet. Ocupava el segon lloc masculí en els germans. Els llibres sacramentals no aporten cap més notícia d'ell fora del seu naixement, és a dir que no torna a l'Espluga ni a Vimbodí.

– Antoni Bernat Banquer (en el document i erròniament, Anguera), de 20 anys, nascut el 30 de setembre de 1775. Fill de Josep i de Gertrudis, aquesta de Vimbodí. El pare, Josep, era sastre, i l'avi, músic d'orgue a Montblanc. Josep s'havia casat amb primeres núpcies amb Francesca Anguera, morta mig any després del casori. Josep es va casar el novembre del 1773 amb Francesca Anguera i l'octubre del 1774 amb Gertrudis Banquer. Antoni és el primogènit d'un total de quatre germans, tots nois, un dels quals mort albat. No en sabem la destinació posterior. S'allista al terç de Lleida.

– Pere Boquer Mestres, de 17 anys [19] (nat el juny de 1776), fill de Joan i Rosa, pagesos. El pare era espluguí i la mare vimbodinenca. Era el darrer noi de vuit germans (cinc nois i tres noies). No disposem de cap més referència a l'Espluga.

– Magí Casanoves Amill, de 20 anys (nat el novembre de 1774), fill de Francesc i Marta. El pare era un pagès espluguí i la mare era de Pira. El miquelet era el segon mascle d'un total de set germans (el primer morí albat). A l'Espluga es va casar dues vegades.

– Bernat Gener (Giner) Vallverdú, de 25 [28] anys (nascut el febrer de 1767), fill de Joan Giner Cabeça, pagès, i de Teresa Vallverdú Grinyó. Són un total de set germans (cinc nois i dues noies). Va ser el penúltim en néixer. S'allista al terç de Lleida. En els sacramentals no hi ha més pistes, és a dir, marxa fora.

– Joan Gener (Giner) Pagès, de 16 anys (nat el desembre de 1778), fill de Ramon i Maria, pagesos espluguins. El Joan era el segon de cinc germans mascles i es casà a l'Espluga de Francolí amb Magdalena Xaruba Magraner.

– Francesc Miquel Fonts, de 25 anys [29], (nat el desembre de 1766) fill de Jaume i Maria. Era el segon de vuit germans (dos nois i sis noies). No disposem de més notícies seves a l'Espluga.

– Josep Morató Rosselló, de 33 anys [35], (nat l'octubre del 1760), fill de Ramon i Maria, pagesos, ell de Fullella (les Garrigues) i ella de l'Espluga. El miquelet era el segon de sis germans (tres nois i tres noies), si bé a la pràctica era el primer ja que el primogènit havia finat com a albat. En Josep es casà a Vimbodí amb Francesca Hernández Puig.

– Francesc Odena Rossell, de 19 anys [21] (nat el maig de 1774), fill de Josep i Florentina. El miquelet és el primogènit de cinc germans (tres nois i dues noies). Es casarà a l'Espluga amb Maria Salvany i en segones núpcies amb Teresa Serra.

– Bernat Padró Bou, de 23 anys, fill de Bernat Padró Marimon, ferrer, i Úrsula Bou Planes. Bernat i Úrsula tenen tres fills nascuts a l'Espluga entre 1772 i 1777. Cap es diu Bernat. L'avi del miquelet era de Santa Coloma i el pare consta com de Vimbodí, tot i que no hi fou batejat. S'allista al terç de Lleida.

– Ramon Pàmies Salvany, de 20 anys [23], (neix el desembre de 1772) fill de Pere-Joan i Maria, el pare de Rojals, i la mare de l'Espluga. El miquelet fa constar que habita a Poblet i és el darrer de sis germans mascles, no es documenta més a l'Espluga. Un germà del Ramon de nom Josep es casa a Vimbodí l'any 1790 i posteriorment es trasllada a l'Espluga. Un altre germà d'ambdós, Joan, segueix el mateix itinerari: es casa a Vimbodí el 1798 i després s'instal·la a l'Espluga.

– Antoni Pena Xaruba, de 23 anys, nascut l'agost de 1771, fill de Jaume Pena Anguera i Antònia Xaruba Puig, tots de l'Espluga. El pare del miquelet es va casar tres cops: el 1732, quan consta com a pagès, i el 1757 i el 1767, quan feia de mestre de cases. Va engendrar un primer fill als 20 anys d'edat i el darrer als 75 anys!, el 1787. En total va ser pare de divuit infants nascuts de tres enllaços. La seva segona muller va morir de part. Jaume i Antònia tenen vuit fills (cinc homes i tres dones) entre 1768 i 1787. Antoni és el segon en ordre. El 1791 es va casar amb Maria Àngela Escoté Odena. Només una noia va morir albat. S'allista al terç de Lleida.

– Francesc Roig Amenós, de 20 anys. Nat el gener de 1774, fill d'Esteve i Teresa, pagesos, el pare és espluguí i la mare de la Glorieta (casats a Passanant). El miquelet és el setè de vuit germans mascles i es casa a l'Espluga amb Francesca Companys.

– Josep Roig Bergadà, de 17 anys [20] (nat el juny de 1775), fill de Francesc i Maria. El pare és espluguí i la mare de Rocallaura (Urgell). És el segon de set germans (quatre nois i tres noies) i no forma família a l'Espluga.

– Josep Romeu Cantó, de 28 anys, nascut el maig de 1767, fill de Josep Romeu Balcells, pagès, de Fullella (les Garrigues), habitant a l'Espluga, i Antònia Cantó Amorós, de Pira, lloc on es casaren el 1752. Josep i Antònia van tenir nou fills (quatre nois i cinc noies) entre 1754 i 1776, quatre dels quals van morir albats i una donzella. Tres es van casar. Del Josep, nascut en sisè rang, no apareixen més notícies. S'allista al terç de Lleida.

– Jaume Sales Capdevila, de 20 anys, fill d'Ignasi i Agnès, el pare és de la Guàrdia dels Prats i la mare de l'Espluga. El matrimoni a l'Espluga té vuit fills, però cap amb el nom de Jaume. És possible que fos nascut a la Guàrdia entre el 1774-1775 (Sant Jaume és el titular de la parròquia).

– Josep Sants Oliva, de 19 anys, fill de Josep i Magdalena, tots espluguins. Per l'edat declarada el 1795 podria tractar-se d'un Pau-Josep nat el 1773, si bé el 1770 neix un Josep que d'adult es casa a l'Espluga amb Maria Anglès Reixacs.

– Antoni Torrents Saragossa, nascut el febrer de 1776, fill de Joan Torrents Ferran, pagès, i Maria Saragossa Ruau, aquesta de Vimbodí. Joan i Maria van tenir catorze fills (cinc nens i nou nenes) entre el 1770 i el 1794, nou de les quals van morir albats i una donzella. Antoni fou

el primer fill home viu, tot i néixer en rang quart. Ignorem la seva destinació posterior. S'allista al terç de Lleida.

– Abdó Vicent, de 19 anys, fill de Joan i Francesca. El cognom Vicent no és present a l'Espluga, el més similars són Vernet o Vidal.

Lilla

- Mateu Porta Cassador, de 34 anys, fill de Joan i Francesca, veí de Montblanc.
- Francesc Soler, de 36 anys, fill de Francesc i Teresa.

La Guàrdia dels Prats

- Joan Marsal, de 23 anys, fill de Josep i Rosa. El 1795, en el reclutament, consta com a habitant a Montblanc.
- Ramon Miret, de 18 anys, fill de Ramon i Agnès. El 1795, en el reclutament, consta com a resident a Montblanc.
- Ermengol Soler, de 17 anys, fill de Ramon i Anna Maria.
- Ignasi Sugranyes Ferrer, de 45 anys, fill d'Ermengol i Cecília.
- Ramon Sugranyes Queralt, de 19 anys [23], (nat vers 1772) fill de Francesc i Magdalena. El soldat era el cinquè de nou germans (set nois i dues noies) i es mullerà dos cops, el segon amb Càndia Casares.

Nota: D'aquesta parròquia sols se'n conserven els baptismes de 1743-1767 i no s'ha pogut realitzar la reconstrucció de famílies de forma completa.

Montblanc

- Pau Alfonso Cabeça, de 17 anys, fill de Josep, negociant i Teresa.
- Macià Anglès, de 25 anys, fill de Manuel i Rosalia.
- Josep Avià Roig, de 18 anys, (nat el febrer de 1777), fill de Josep, pagès, i Isabel.
- Macià Català Guasc, de 38 anys, fill de Macià, notari, i Francesca. S'allista als terços de Barcelona.
- Ramon Compte, de 23 anys, fill de Joan i Maria. S'anota que ha nascut a Sant Joan de la muntanya (entemem que és l'ermita) i quan s'allista afirma que viu a l'Espluga de Francolí.
- Josep Bellver Barrot, de 19 anys, fill de Josep, moliner, i Antònia.
- Pau Blavi, de 43 anys, fill de Pau i Maria.
- Isidre Carreres Paupere, de 16 anys, (batejat el febrer de 1779), fill de Joan, pagès, i Cecília.
- Josep Cartanyà Penedès, de 20 anys (nat el maig de 1774), fill de Francesc i Rosa.
- Pau Casanoves, de 16 anys, fill de Joan i Magdalena.
- Joan Cases Domingo, de 21 anys, fill d'Antoni, sabater, i Quitèria, aquesta de Solivella.
- Pere Cases Sanahuja, de 25 anys. fill de Salvador, pagès, i Magdalena.
- Pau Colomers, de 32 anys, fill de Francesc i Jerònima.
- Jaume Comes, de 32 anys, fill de Jaume i Francesca.
- Eloi Dalmau, de 27 anys, fill de Mateu i Antònia.
- Manuel Esteve Baró, de 23 anys, fill de Francesc, pagès, i Rosa, aquesta de Barcelona.
- Josep Fàbregues, de 30 anys, fill de Manuel i Anna.
- Ramon Foguet Gallissà, de 19 anys, fill de Joan, doctor en medicina, i Francesca.
- Francesc Folc, de 18 anys, fill d'Antoni i Antònia.
- Francesc Gai Faió, de 17 anys, fill de Josep, boter, i Rosa.
- Antoni Grinyó, de 47 anys, fill de Joan-Baptista i Teresa.
- Martí Malet Camell, de 17 anys, fill de Joan i Maria.

- Francesc Masalies Guasc, de 17 anys, fill de Josep, teixidor de lli, i Isabel.
- Bonaventura Minguellà, de 30 anys, fill d'Antoni i Raimunda.
- Joan Montseny González, de 24 anys, fill de Francesc, mestre de cases, i Francesca.
- Antoni Montserrat Ricard, de 17 anys, fill de Pau, pagès, i Marina, aquesta del Milà.
- Joan Palau Cabeça, de 16 anys, fill de Llorenç, pagès, i Magdalena.
- Antoni Pedrol Miró, de 17 anys (nat el març de 1777), fill d'Antoni, pagès, i Josepa.
- Agustí Pomès, de 16 anys, fill de Josep i Raimunda.
- Francesc Roig Plana, de 17 anys [20], (nat l'agost de 1775), fill de Francesc, pagès i Magdalena, aquesta de Sarral.
- Marc Roig, de 28 anys, fill de Francesc i Dionísia.
- Pau Roset Puig, de 17 anys (nat el maig de 1778), fill de Francesc, pagès, i Francesca.
- Joan Rossell Benaiges, fill de Rafael, pagès, i Maria, aquesta de Montbrió del Camp.
- Pere Sol, de 45 anys, fill de Josep i Paula.
- Ramon Tomàs Batlle, de 19 anys, fill de Francesc, mestre de cases, i de Paula.
- Josep Torroella, de 16 anys, fill de Josep, pagès, i Francesca.
- Macià Torroella Vilamajor, de 16 anys [18], (nat el setembre de 1777), fill de Marià, pagès, i Teresa, aquesta de Maldà.
- Mateu Torroella Vilamajor, de 21 anys, fill de Marià i Teresa, germà de l'anterior.
- Pau Torroella Pelegrí, de 20 anys (nat el gener de 1775), fill de Francesc, teixidor de lli, i Rosa, aquesta de Vinaixa (les Garrigues). S'allista als terços de Barcelona.

Nota: D'aquesta parròquia no se n'ha realitzat la reconstrucció de famílies per manca de les sèries de matrimonis.

Ollers

- Miquel Torner Ribes, de 17 anys (nat l'octubre de 1777), fill d'Antoni i Gertrudis, pagesos. La mare era de Cabra del Camp.
- Antoni Torner Ribes, de 19 anys [21] (nat el desembre de 1774), fill d'Antoni i Gertrudis.
- Josep Torner Ribes de 25 anys [27] (nat el setembre de 1768), fill d'Antoni i Gertrudis. De miquelet consta com habitant a Montblanc.

Nota: Els tres Torner Ribes eren germans d'una família de vuit (cinc nois i tres noies) i en perdem la pista. El Josep era el segon home, l'Antoni el tercer i Miquel el quart.

Pira

- Pau Amorós Torres, de 19 anys (nat el juny de 1776), fill de Joan àlies Janot i Antònia, aquesta de Solivella. El miquelet era el darrer de tres germans (dos nois i una noia) i es casà a Pira amb Rosa Vallver Gomà.
- Pere Amorós Vinyes, de 24 anys (nat el gener de 1772), fill de Francesc àlies Lo Marxant i Maria. De miquelet consta com habitant a la Riba. Documentalment en perdem el rastre.
- Ramon Cendra Miró, de 19 anys (nascut el març de 1776), fill d'Ermengol i Agnès, aquesta de Barberà. El miquelet era el segon mascle nascut, però el primer morí albat als divuit mesos (en total eren sis germans, dels quals quatre moren infants). El Ramon es casà a Pira amb Magina Bonastre Ballester.
- Francesc Cendrós Amill, de 21 anys [23], (nat el gener de 1772), fill de Francesc, del Morell, i Maria Anna, de Pira. El miquelet era el segon de set germans (el primogènit finà als sis mesos d'edat). No tornà a Pira, i ignorem la seva destinació.

– Josep Civit Amill, de 23 anys [27] (nat l'agost del 1768), fill d'Antoni i Maria, pagesos. El pare era d'Ollers i la mare de Pira. El miquelet era el darrer de deu germans (tres nats a Barberà i set a Pira) i es casa amb Maria Amorós Bellver.

– Joan Poblet Forner, de 20 anys [22] (nat l'agost de 1773), fill de Francesc i Teresa, aquesta de Cabra del Camp. El miquelet és el sisè de nou germans (el tercer mascle). Es casa amb Rosa Santaaulàlia, de Rocafort de Queralt.

– Macià Poblet Martí, de 20 anys (nat el febrer de 1774), fill d'Isidre àlies Bufó i Magdalena, pagesos de Pira. Era el segon noi de deu germans (quatre nens i sis nenes). En perdem el rastre.

– Antoni Ponts Poblet, de 24 anys (nat el desembre de 1770), fill de Joan i Anna, pagesos de Pira. S'allista com a habitant a Belianes (l'Urgell). És el benjamí de nou germans (sis nois i tres noies), i es casa a Pira amb Antònia Dalmau Amill.

Prenafeta

– Pau Solanes, de 21 anys, fill de Damià i Teresa.

Nota: D'aquesta parròquia no se n'ha realitzat la reconstrucció de famílies per manca de sèries completes.

Rocafort de Queralt

– Josep Contijoch Gassol, de 19 anys (nat el març de 1775), fill de Salvador, teixidor de lli, i Rosa, la darrera de Biure de Gaià. És el segon mascle de set germans (quatre noies i tres nois). No disposem de més notícies seves a través dels registres sacramentals.

– Joan Vidal Obià [44 anys] (nat el juny de 1751), fill de Joan, pintor, de Rocafort, i Teresa, aquesta del Pla de Santa Maria. Com a miquelet, el 1795 consta que viu a Pira. En total són deu germans (sis nois i quatre noies), dels quals set moren albat. El soldat contrau matrimoni el 1777 a Rocafort amb Isabel Barber Cerdà (morta el 1785), i la parella té tres fills entre 1780-1784, tots morts albat. El miquelet morí a Rocafort el dos de juny de 1801; el rector anota a la partida "feia temps que estava malalt".

Rojals

– Joan Escoter, de 36 anys, fill de Francesc i Maria. En el reclutament de 1795 fa constar que viu a l'Espluga de Francolí.

– Francesc Fort, de 18 anys, fill de Francesc i Francesca.

– Agustí Òdena, de 47 anys, fill de Joan i Maria.

– Antoni Òdena, de 48 anys, fill de Joan i Maria.

– Antoni Òdena, de 18 anys, fill d'Antoni i Antònia.

– Francesc Òdena, de 20 anys, fill de Josep i Tecla.

– Francesc Òdena, de 25 anys, fill de Josep i Maria.

– Joan Òdena, de 20 anys, fill de Joan i Francesca.

– Francesc Pere, de 22 anys, fill de Joan i Francesca.

– Joan Serra, de 16 anys, fill de Joan i Tecla.

– Ramon Serra Anglès, de 45 anys [52], (nat el novembre de 1743), fill de Ramon, de la Bartra, i Florentina, de Prades. Era el segon mascle de deu germans.

– Pere Serra Cavaller, de 21 anys (nat el març de 1773), fill de Salvador, de la Bartra, i Maria, de Mont-ral. Era el segon noi de vuit germans (quatre de cada sexe). Es casà a Rojals amb Maria Andreu Serra.

– Francesc Vallverdú Escoter, de 22 anys [24] (nat el novembre de 1771), fill de Francesc, pagès i serrador, i Maria. El miquelet era el primogènit de set germans (tres nois i quatre noies) i es casà amb Francesca Escoter Fort.

– Josep Vallverdú Alsina, de 21 anys, fill de Joan Baptista i Isabel, aquesta de Vilaverd. Van tenir dotze fills. L'elevat nombre de germans i la freqüent homonímia dificulten la identificació.

– Salvador Vallverdú Serra, de 45 anys [47] (nat el març de 1748), fill de Josep, de la Bartra, i Maria. El soldat és el darrer de deu germans (set nois i tres noies). No forma família a Rojals.

Sarral

– Josep Balcells Botines, de 40 anys, fill de Joan, pagès, i Gertrudis. Mor a Sarral, ja vidu, el juny de 1800 i consta que era pagès. És enterrat com a pobre (per *amore Dei*) i no redactà testament.

– Francesc d'Assís Barbens, de 22 anys, fill de Joan i Victòria.

– Josep Barbens Torroja, de 27 anys, fill de Josep, pagès, i Antònia. El 22 d'octubre de 1797 es casa a Sarral amb Antònia Miró Serra, filla d'un teixidor de lli. En el moment del matrimoni es declara pagès.

– Miquel Barbens, de 22 anys, fill de Joan i Victòria.

– Joan Barrot i Vies, de 20 anys, fill de Josep i Magdalena.

– Josep Bonet Reixac, pagès, de 23 anys, fill d'Antoni, sabater d'ofici, i Teresa. El 24 de desembre de 1799 es casa amb Maria Ferrer Saperes, tots de Sarral.

– Pere Carbonell Grau, de 20 anys, fill de Josep i Teresa.

– Josep Carbonell, de 18 anys, fill de Bonaventura i Francesca. S'allista al terç de Lleida.

– Josep Cardó, de 17 anys, fill de Francesc i Magdalena, veí de la Riba.

– Josep Ferrer Ballester (o Bellver), de 17 anys, fill de Josep i Rosa.

– Jaume Ferrer, de 27 anys, fill de Jaume i Josepa *La China* (suposem que és el seu renom). S'allista al terç de Lleida.

– Joan Gener (Giner), de 16 anys, fill de Joan i Rosa.

– Joan Huguet, de 17 anys, fill de Joan i Maria, resideix a Belianes (l'Urgell).

– Antoni Martí, de 25 anys, fill de Macià i Francesca.

– Benet Miró Sabater, pagès, de 16 anys, fill de Pau i Paula. El 24 de febrer de 1800 es casa a Sarral amb Magdalena Fontanals (tenien quart grau de consanguinitat), filla de pagesos.

– Josep Miró, de 16 anys, fill de Joan i Rosa.

– Lluís Miró Sabidó, pagès de 22 anys, fill d'Anton i Francesca. El 30 de novembre de 1799 es casa amb Coloma Queralt, de Vallespinosa (en la partida sacramental figura que el pare es diu Abdó).

– Josep Moles, de 38 anys, fill de Joan i Maria.

– Andreu Ponts Messeguer, de 16 anys, fill de Josep i Maria. En l'allistament declara que viu a Valls.

– Francesc Penedès, de 16 anys, fill de Joan i Teresa.

– Antoni Pedreny, de 17 anys, fill d'Ignasi i Francesca. El 1795 declara que resideix a Solivella.

– Pere Potau, de 36 anys, fill de Pere i Maria. Viu a Montblanc. S'allista per a tota la guerra.

– Joan Reig Grau, de 16 anys, fill de Celdoni, teixidor de lli, i Teresa. El 30 de maig de 1798 es casa amb Paula Martí Ferrer, filla d'un altre teixidor de lli sarralenc.

– Jaume Rosanes Rosanes, pagès de 43 anys, fill de Ramon, pagès, i Maria. El dia 30 de desembre de 1798 es casa amb Teresa Miró Carreres, vídua de Joan Tarragó, sabater, tots sarralencs.

– Miquel Torner, de 23 anys, fill d'Antoni i Antònia. En allistar-se consta que viu a Barberà de la Conca.

– Tomàs Vicent, de 17 anys, fill de Joan i Antònia.

– Josep Vinader Roca, pagès, de 17 anys, fill de Francesc i Maria. El dos de febrer de 1799 es casa amb Magdalena Padreny, de Sarral.

Nota: D'aquesta parròquia no se n'ha realitzat la reconstrucció de famílies a causa de la fragmentació de les sèries sacramentals; tot i això hem afegit algunes dades obtingudes a través d'un llibre de matrimonis (1766-1800) i un altre de defuncions.

Solivella

– Andreu Espanyol Salvador, de 16 anys, fill d'Antoni i Teresa, pagesos de Solivella. En el reclutament fa constar que habita a Conesa. És un de cinc germans (quatre nois i una noia). Per l'homonímia dubtem a situar-lo entre el quart o cinquè lloc.

– Antoni Espanyol, de 18 anys, fill de Pau i Cecília. No localitzat.

– Esteve Domingo Civit, de 16 anys [14] (batejat l'abril de 1781), fill de Josep, de Solivella, i Rosa, de Barberà. Era el segon de cinc germans (quatre nois i una dona). Morí solter a Solivella el juliol de 1805.

– Francesc Domingo Mateu, de 37 anys (nat l'octubre de 1757), fill de Josep, pastor, i Margarida, tots de Solivella. El soldat és el segon fill mascle de sis germans (tres de cada sexe), i no es casa ni mor a Solivella fins el 1815.

– Antoni Iglésies Casamitjana, de 17 anys (nat l'octubre de 1777), fill de Joan, pagès solivellenc, i Rosa, de Barberà. Era el petit de cinc germans. No es casa ni es mor a Solivella fins el 1815.

– Pau Iglésies Castro, de 22 anys (nat el març de 1773), fill de Macià (en el full d'allistament consta Sebastià), pagès, i Teresa. És el sisè de nou germans (quart mascle), dels quals sis són nois i tres noies. Segurament no torna a Solivella ja que no s'hi casa ni hi mor abans de 1815.

– Macià Llaurador Espinac, de 22 anys (nat el gener de 1772), fill de Josep àlies Cueta i Maria, pagesos solivellencs. Era el cinquè de set germans (sis nois i una noia). Es casa a Solivella tres vegades.

– Joan Llorenç, de 43 anys, fill de Joan i Maria.

– Josep-Antoni Pijoan Salvador, de 22 anys [24] (nat el febrer de 1771), fill d'Andreu, pagès, i Maria. Era el sisè de vuit germans (cinc nois i tres noies). Es casa a Solivella amb Josepa Negret Ivorra.

– Ramon Torres Garcia, de 20 anys (nat el setembre de 1774), fill de Felip, pagès, i Teresa. Era el petit de quatre germans (dos de cada sexe). Sembla que no torna a Solivella en no casar-s'hi ni morir abans de 1815.

– Antoni Tous Ballart, de 17 anys (nat l'octubre de 1778), fill de Ramon, mestre de cases, de Belltall, i Antònia, de Solivella. És el tercer de set germans (cinc nois i dues noies). La seva pista es perd.

Vallclara

– Joan Riber Josa, de 55 anys [60] (nat l'abril de 1735), fill de Joan Riber Terrades, de la Riba, i Maria Josa Palau, de Vallclara. S'allista al terç de Lleida. El miquelet és el primer noi de sis germans i es casa el 1782 amb Paula Cervelló Saltó (la parella té sis fills entre 1783-1801). Joan mor a Vallclara el 1805.

Vilanova de Prades

– Antoni Rosselló Oller, de 17 anys [19] (nat el desembre de 1776), fill d'Antoni, moliner, i Caterina, aquesta de la Guàrdia dels Prats. És el penúltim de vuit germans (sis nois i dues noies). Quan s'allista fa constar que resideix a Blancafort.

Vilaverd

– Josep Capdevila Abelló, de 17 anys [22] (nat el febrer de 1773), fill de Miquel, originari de Solivella, i Josepa, tots habitants a Vilaverd. Era el tercer de cinc germans (ell era el primer noi). Es casa a Vilaverd amb Maria Oller Òdena.

– Miquel Capdevila Abelló, de 16 anys (nat el febrer de 1778), fill de Miquel i Josepa, germà de l'anterior. Era el darrer de cinc germans (tres noies i dos nois). Es casa a Vilaverd amb Maria Miró Duff.

– Isidre Cartanyà, pagès, solter, de 22 anys, fill de Josep i Rosa. S'allista al terç de Lleida.

– Ramon Cartanyà, de 16 anys, fill de Joan i Francesca. Quan s'allista afirma que viu a la Riba.

– Ramon Cartanyà, de 17 anys, fill de Joan i Francesca.

– Ramon Magrinyà Òdena, de 19 anys [22] (nat el març de 1773), fill de Salvador i Maria. Era l'avantpenúltim de vuit germans (cinc noies i tres nois). Es casa dues vegades a Vilaverd (una amb Maria Folc Saperes i l'altra amb Teresa Oller Soler).

– Ramon Miquel Ribes, de 21 anys, fill de Pau i Anna. Era l'avantpenúltim de nou germans (sis nois i tres noies). De ben segur marxa de Vilaverd, car es perd la seva pista.

– Joan Miró Vinyes, de 19 anys (nat l'agost de 1775), fill de Josep, pagès originari de Vallverd de Queralt, i Ignàcia, filla de l'ermità de la Mare de Déu de Montgoi. Era el desè de quinze germans (nou nois i sis noies). En el moment d'allistar-se afirma que habita a la Riba. Es casa a Vilaverd amb Mònica Oller Martí.

– Francesc Nogués Òdena, de 16 anys (nat el febrer de 1779), fill de Bonaventura i Tecla. Eren cinc germans (quatre nois i una noia).

– Pere Nogués Òdena, de 23 anys, fill de Bonaventura i Tecla, germà de l'anterior. En allistar-se afirma que resideix a Rojals, però en els llibres sacramentals d'aquesta parròquia no apareix.

– Jaume Òdena Vilà, de 39 anys (nat el maig de 1755), fill únic de Francesc i Anna Maria. Es casa a Vilaverd amb Teresa Pinyol Deutú.

– Jaume Oller Rossell, de 19 anys [23] (nat l'octubre de 1772), fill de Joan, pagès, i Maria. És el primogènit de dos germans mascles.

– Joan Òdena Ribes, de 20 anys, fill de Martí i Magdalena.

– Josep Pinyol Torrell, de 17 anys (nat el febrer de 1777), fill de Francesc, pagès, i Anna. Era el tercer de vuit germans (cinc nois i tres noies) i el segon germà home. Es casa a Vilaverd amb Llàcia Boldó Llobet.

– Martí Saperes Vinyes, de 16 anys [18] (nat l'octubre de 1777), fill de Francesc, pagès, i Josepa. Es casa a Vilaverd amb Caterina Cartanyà Masquer. Era el primogènit de cinc germans (tres nois i dues noies).

Vimbodí

– Ramon Debat Mateu, de 40 anys [46] (nat el febrer de 1749), fill de Ramon, de Blancafort, i Jerònima, de Barberà. En allistar-se, es fa constar com a resident a Cabassers (el Priorat). És el darrer de tres germans. Sembla que no va tornar a Vimbodí.

– Manuel Domingo Cot, de 33 anys, nascut el maig de 1763, fill de Mateu Domingo, pagès, de Sort (Pallars Sobirà), habitant a Poblet, i Agnès Cot Jordi, de Vimbodí. Tingueren dotze fills (cinc nois i set noies) entre 1743 i 1766, quatre dels quals moriren albat. Manuel va ser el darrer en néixer. S'allista al terç de Lleida. Ignorem la seva destinació posterior.

– Pau Esteve Mas, de 23 anys [25], nascut el febrer de 1770, fill de Ramon Esteve Pàmies, pagès, i Magdalena Mas Cantó, tots de Vimbodí. Els Esteve Mas són set germans, tots homes, nascuts entre 1758 i 1774. Dos moren albat. Pau és el penúltim en néixer. No coneixem la seva destinació posterior. S'allista al terç de Lleida.

– Antoni Gili Deutú, de 19 anys, fill de Josep, pastor d'ovelles de Riudabella, i Cecília, habitant a Milmanda. En allistar-se consta com a veí del Pla de Santa Maria. És el darrer de tres germans coneguts. Sembla que no torna a Vimbodí.

– Joan Narca(s), de 23 anys, fill de Joan i Florentina. Narcas és cognom present a Vimbodí, però a la segona meitat del segle XVIII només hi bategen fills Pau Narcas i Agnès Nadal. El 1795 consta que viu a Reus.

– Josep Padró Forès, de 31 anys, fill de Ramon Padró Marimon, ferrer, de Santa Coloma de Queralt, i Llàlucia Forès Sirvent, de Vimbodí. Ramon i Llàlucia tenen onze fills, sis nois i cinc noies, entre 1762 i 1786, cinc dels quals moren albat. El 1764 neix Ramon Josep i el 1768 Josep Francesc. Per tant, hi ha possibilitats de confusió. Ramon es va casar amb Magdalena Lobradó Vallverdú el 1792 i va morir el 1797. S'allista al terços de Barcelona.

– Joan Palau Barberà, de 25 anys, nascut l'octubre de 1768, era fill de Josep Palau Domènec, pagès, de Fulleda (les Garrigues) i Josepa Barberà Oliva, de Vimbodí. Van tenir sis fills (quatre nens i dues nenes) entre 1758 i 1775, i tres van morir albat. Joan fou el penúltim en néixer. Ignorem la seva destinació posterior. El 1795 estava sense residència fixa. S'allista als terços de Barcelona.

– Francesc Pàmies (Cinto ?). El cognom matern és incorrecte, suposem que seria el renom de casa. Hi havia força Pàmies a Vimbodí, però amb els noms dels cònjuges Josep i Rosa, només documentem Josep i Maria Rosa Rosanes. S'allista al terç de Lleida. El 1795 consta que resideix a Juneda (les Garrigues).

– Ramon Saltó Vallverdú, de 17 anys, nascut el febrer de 1778, fill de Ramon Saltó Bou, pagès, i Maria Vallverdú Codina, tots de Vimbodí. Ramon Saltó, el pare del miquelet, havia quedat vidu de la pirenca Jerònima Cantó. Van tenir deu fills (tres nens i set nenes) entre 1770 i 1790. Ramon duia el mateix nom que un germà seu mort albat, un dels quatre del total. Era de cinquè rang i el 1801 es va casar amb Maria de Gràcia Boyó. S'allista als terços de Barcelona.

– Joan Sumalla Queralt, de 25 anys, nascut l'octubre de 1770, fill de Joan Sumalla Jordi, mestre de cases, i Paula Queralt Soldevila, tots de Vimbodí. Van tenir sis fills entre 1769 i 1779. Joan era l'únic home i havia nascut en rang segon. Es va casar el 1798 amb Maria Gallart Teixiner. S'allista al terç de Lleida.

– Josep Torres (Torrent en el document) [Sumalla], de 18 anys, fill de Josep i Maria. El cognom Torrent no existeix a Vimbodí. Interpretem que es tracta d'un error de l'escrient per mala transcripció fonètica.

– Antoni Vallverdú Vallverdú, de 22 anys [18] (nat l'octubre de 1777), fill de Pau i Engràcia. En el moment de l'allistament afirma que és veí del terme de Poblet. Es casa a Vimbodí amb Magdalena Vallverdú. És el cinquè de vuit germans (el quart noi).

BAIXA SEGARRA

Conesa

– Onofre Alemany Beumala, de 24 anys [22] (nat el maig de 1773), fill de Jaume i Maria Àngela. Els pares no moren a Conesa. Quan s'allista afirma que viu al Pla de Santa Maria. És el segon de tres germans (tots homes). En desconeixem la seva destinació.

– Gil Duc Santacana, de 45 anys [41] (nat el febrer de 1754), fill de Sebastià (mort el 1757), pagès, i Maria Anna, aquesta de Guimerà (l'Urgell). En allistar-se fa constar que és veí de Cambrils. És el primer noi de quatre germans (dos de cada sexe). No es casa ni mor a Conesa abans de 1815.

Savallà del Comtat

– Baltasar Albi Aimeric, de 25 anys (nat el març de 1769), fill de Josep, pagès, i Teresa, tots de Savallà. És el novè de deu germans (el darrer noi) dels quals sis eren nois i quatre noies. Sembla que no torna al lloc d'origen.

Santa Coloma de Queralt

– Josep Bonell Esteve, casat i sabater d'ofici, fill de Vicenç i Francesca. S'allista al terç de Balaguer.

– Ignasi Breu, de 20 anys, fill d'Ignasi i Anna Maria. Resideix a Valls.

– Josep Dulac, de 40 anys, fill de Francesc i Josepa. S'allista als terços de Barcelona.

– Ramon Lapleu, de 16 anys, fill de Mateu i Maria. El 1795 fa constar que viu a Montblanc.

Nota: La parròquia de Santa Coloma de Queralt disposa d'un registre sacramental magnífic, car és antic i sense talls. Tanmateix, no hi hem practicat la reconstrucció de famílies.

Les Piles

– Magí Balcells, de 17 anys, fill de Felicià i Anna Maria. El 1795 declara que resideix a la Riba.

– Miquel Balcells, de 22 anys, fill de Marià i Anna Maria.

Nota: No hi ha sacramentaris del segle XVIII.

Vallespinosa

– Miquel Huguet, de 22 anys, fill de Miquel i Teresa.

Nota: No hi ha sacramentaris del segle XVIII.

Vallfogona de Riucorb

– Valeri Carnicer Rubió, de 22 anys, fill de Jaume i Raimunda. S'allista al terç de Lleida.

– Joan Baptista Corbella, de 30 anys, fill de Francesc i Cecília. En el moment de reclutament fa constar que resideix a Verdú (l'Urgell). S'allista al terç de Lleida.

– Josep Ponts, de 33 anys, fill de Francesc i Maria, habita a Belianes (l'Urgell).

– Antoni Sabater, de 17 anys, fill de Josep i Teresa. S'allista al terç de Lleida.

– Miquel Serret, de 20 anys, fill de Josep i Raimunda. S'allista al terç de Lleida.

Nota: D'aquesta parròquia no s'ha realitzat la reconstrucció de famílies.

*Miquelets forans que fan constar que resideixen a la Conca de Barberà (1795)***Barberà de la Conca**

– Josep Auriós, de 40 anys, fill de Pere i Margarida, natural del Pla de Santa Maria.

– Joan Martí, de 16 anys, fill de Jaume i Elisabet, natural del Pont d'Armentera.

L'Espluga de Francolí

– Miquel Balcells, de 20 anys, fill d'Antoni i Rosa, natural de Ciutadilla (l'Urgell).

– Antoni Cubiló, de 24 anys, fill de Jeroni i Maria Àngela, natural de Llavorsí (el Pallars Sobirà).

– Lluís Vives Pasqual, de 16 anys, natural de Vallbona de les Monges (l'Urgell).

Lilla

– Pere Mestre, de 23 anys, fill de Joan i Maria, nascut a Cabra del Camp.

Montblanc

– Domènec Altès, de 16 anys, fill de Francesc i Clara, natural de Valls.

– Francesc Altès, de 38 anys, fill de Josep i Isabel, natural de Valls.

- Francesc Esteve, de 18 anys, fill de Pau i Teresa, natural de les Ventoses (Preixens, la Noguera).
- Antoni Font, de 28 anys, fill d'Antoni i Maria Àngela, natural de Barcelona.
- Anastasi Gavàs, de 27 anys, fill de Josep i Maria, natural de Lleida.
- Ramon Poc, de 45 anys, fill de Josep i Rosa, natural de la Llacuna (l'Anoia).
- Francesc Roca, de 40 anys, fill de Francesc i Gertrudis, de 40 anys, natural de Castellbò (l'Alt Urgell).

Poblet

- Antoni Anglès, de 17 anys, fill de Pere i Paula, natural de Prades.

Sarral

- Josep Ferrer, de 25 anys, fill de Josep i Maria, nascut al Pla de Santa Maria.
- Miquel Malet, de 18 anys, fill de Josep i Teresa, natural de Vilagrassa (l'Urgell)
- Jaume Queralt, de 47 anys, fill de Jaume i Teresa, natural de Cabra del Camp.
- Francesc Tomàs, de 45 anys, fill de Francesc i Anna Maria, natural de la Llacuna (l'Anoia).

Solivella

- Ramon Rovira, de 18 anys, fill de Ramon i Maria, natural de les Oluges (la Segarra).

Nota: Quan no s'indica el contrari els miquelets serveixen als terços de Tarragona. Recordem que en el segle XVIII els municipis de Vimbodí i Vallclara estaven inclosos en el correigim de Lleida, com la resta de dominis del monestir de Poblet.

Hem normalitzat la grafia dels cognoms. Quan l'edat declarada no coincideix amb la resultant del naixement i la diferència és de més d'un any, hem posat entre claudàtors la xifra real.

Font: Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona, Consellers (sign. 1C XVI, 71-81 i 98-101, registres de filiacions de voluntaris) i Arxiu Històric de Tarragona (Fons Miquelets i Milícies Urbanes, llibre de filiacions de voluntaris dels terços de Tarragona i Montblanc, 1795), sign. 14-15.

Dades de l'estudi

Rebuda: desembre 2008

Supervisió: Dr. Jaume Dantí i Riu (UB)

Acceptació: febrer 2009

Il·lustració: Dibuix de Francesc Riart. *Miquelets de la Guerra Gran (1793-1795). Recreació a partir de rajoles d'oficis i gravats de B. Espinalt (1786-1789). Publicada a Història Militar de Catalunya, vol. III, pàg. 263. Rafael Dalmau, Editor. Barcelona. 2003.*

